DRUŠTVENA POZORNICA

SVEZAK 5.

ESTÈVE-RABADAN

DVIJE MAJKE

DO SADA SU IZAŠLI OVI SVESCI

„DRUŠTVENE POZORNICE"

DRUŠTVENA POZORNICA

H. ESTÈVE

DVIJE MAJKE

EVANĐEOSKA SLIKA U I ČINU

PREVEO V. RABADAN

SVEZAK 5

ZAGREB 1932

JERONIMSKA KNJIGA 379

UREDIO I UVODOM POPRATIO VOJMIL RABADAN

TISKARA »NARODNE PROSVJETE«, ZAGREB, TRENKOVA 1

UVOD

Mogu li ženska društva izvoditi kakvu pasijonsku igru? Ne mogu, reći će svatko. Ili mogu, ali samo nepotpune, krnje prizore, koji nemaju pravog efekta ni snage. Međutim našla se ipak gluma, koja je konačno prava pasijonska igra, makar da ima samo sedam ženskih lica i običnu prirodu za scenu. To je gluma u 1 činu »Dvije majke« od francuskog svećenika H. Estève, koju predajem eto našim društvima, mjestimice nešto prerađenu i popunjenu, naročito obzirom na upute za glumu, što se nalaze u zagradama. »Dvije majke« to su Marija, mati Isusova, i Agara, mati Judina. Sastaju se u zoru Uskrsnuća, nedaleko svetoga Groba. Već taj susret daje naslućivati, koliko će zanimiv i jak biti razvoj radnje, tim više, što Farizeji potkupljuju Agaru, (koja još ne zna za djelo svog sina!) da svjedoči krivo proti Uskrsnuću. Abbè Estève-u pošlo je za rukom, da iz tog sujeta razvije niz potresnih i uzbudljivih prizora, obrađenih odličnom formom, kroz koje se odrazuje u razgovoru lica čitava Muka i svi događaji onog uistinu velikog Tjedna. Uvjeren sam, da će naša brojna ženska društva rado posizati u raznim prigodama za ovom tako jednostavnom, a rijetke ljepote glumom, koja će i njima i njihovoj svrsi iskazati dragocjenih usluga.

V. R.

PRIZOR IZ FILMA „BEN HUR", PO KOJEMU SE MOGU NAČINITI KOSTIMI

UPUTA ZA IZVAĐAČE

Oprema ove glume ne iziskuje nikakvih gotovo uputa. Kakvu prirodu ili šumu za kulise imat će svatko, a u pozadini neka se naslika kakav brijeg, eventualno i Jerusalim »u daljini«. Pred tim se od raznih klupica pokrivenih krpama ili obojenim papirom modeliraju hridine i kamenje, na kojem glumice sjede. Vrlo će lijepo biti, ako se mjesto kulisa uzmu prava stabalca s golim granama, po kojima se pričvrsti mnogo cvijeća od bijelog i ružičastog papira. Tko hoće da slika »istočne« palme i t. d., može. Što se odijela tiče, svatko će po svetim slikama umjeti da napravi te duge židovske haljine i plašteve preko njih. Sve se to dade kombinirati od plahti, sukanja, sagova i t. d. Treba paziti, da po mogućnosti boje haljina tvore lijepi sklad između sebe te da ne bude premodernih ukrasa ili dijelova odijela (cipele ili sat na ruci !) U glumi upozoravam osobito na monologe, koje treba dobro i promišljeno uvježbati te na što slikovitije raspoređivanje lica kod skupnih scena. (Na pr. kod zadnjeg prizora, kad sve žene gledaju u pozadinu. Preko te vizije bilo bi dobro, da se iz daljine čuje kakva tiha svečana glazba violine ili harmonijuma.) Tko ima električno osvijetljenje, neka u početku ostavi pozornicu u polutami, a onda neka sa desne strane pusti svijetlo (reflektor !) koje se pomalo razlije po čitavoj sceni. No može biti i bez toga. Lijepo bi bilo i kad bi se kod vizije projicirala Kristova slika na »nebo« skioptikonom, ali tu treba jako paziti, da taj trik uspije !

L I C A :

MARIJA, majka Isusova
AGARA, majka Judina
REBEKA, žena farizeja Rubena
MARIJA MAGDALENA
SALOMA
MARIJA KLEOFINA
VERONIKA

Događa se nedaleko Jerusalima, u zoru Uskrsnuća.

N. B. Pravo za izvođenje ove glume dobije se, ako se kupi barem 5 primjeraka knjižice (5 komada stoji samo 40 Din). Osim toga treba javiti jednom kartom tko, gdje i kada izvodi glumu, na adresu :

Knjižnica Društvene Pozornice, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

(Pozornica prikazuje stazu, što preko bregova vodi iz Jerusalima k svetome Grobu. U pozadini pećine, paome, aloji. Kroz njih puca pogled na Cedronsku dolinu i brdo Moriju, na kojem se desno ocrtava silhueta Hrama i grada. Za Hramom razabire se jedan dio Maslinskog brda. Na pozornici ima nekoliko većih kamenova, dva u sredini, a treći naprijed desno. Zora je. Sunce još nije granulo. Sve je ovijeno polutamom.)

PRIZOR PRVI

MARIJA MAGDALENA, MARIJA KLEOFINA I SALOMA.

SALOMA : *(ulazi desno noseći na ramenu veliku zemljanu žaru s tankim grlom. Umorila se, pa zastaje u sredini, spušta žaru na zemlju i sjeda na srednji kamen.)* Težak je to put, odmorimo se malo.

MARIJA MAGDALENA : *(nosi zavežljaj platnenih povoja.)* Ali samo časak, Salomo, treba se žuriti ! *(Sjedne naprijed desno.)*

MARIJA KLEOFINA : *(i ona nosi žaru, nešto manju. Sjedajući lijevo do Salome.)* Tvoja žara nije baš mala, Salomo.

SALOMA : A kako je istom teška ! Stari Jakov, trgovac kod Efraimovih vratiju, napunio ju je u petak navečе do vrha mirisavom mješavinom mire, melema i narda.

MARIJA KLEOFINA : Koliko si platila za to ?

SALOMA : Ništa.

MARIJA KLEOFINA : Ništa ?

SALOMA : Jakov je čestit čovjek. Kad mu rekoh, da ću s tim mirisima, koje sam došla da kupim, pomazati tijelo Isusovo, izabrao je najbolje, što je imao, napunio brižno moju žaru i nije htio da primi novac, što mu ga nuđah.

MARIJA KLEOFINA : Ja nijesam bila tako sretna. Obratila sam se nekom užasno prljavom starome trgovčiću, koji je prolazio pred mojom kućom. Taj izvuče iz vrećice, što mu je visjela o pojasu, utege i odvagne mi s njima dvije funte

neke kukavne smole, za koju je tvrdio, da je tamjan te mu je moradoh platiti dvanaest drahmi.

MARIJA MAGDALENA: Nije li taj starčić bio odjeven u dug kožuh s prljavom i žutom maramom na glavi?

MARIJA KLEOFINA: Čini mi se, da jest.

MARIJA MAGDALENA: Onda poznam tog trgovca, to je Azor iz Rame.

SALOMA: Azor iz Rame! I ja ga poznam. U svojoj vrećici nosi dvije vrsti utega. Laganije upotrebljava kad prodaje...

MARIJA MAGDALENA: A teže kad kupuje!

MARIJA KLEOFINA: *(ogorčena)* Taj je čovjek tat!

MARIJA MAGDALENA: Ali tat, koji laska farizejima i slavi subotu... pa mu gledaju kroz prste.

SALOMA: A tamnicu i križ čuvaju za pravednike!

MARIJA MAGDALENA: Za Isusa!... Tko bi bio pomislio, da će se usuditi metnuti ruke na njega?

SALOMA: Ti ogavni farizeji usudili su se ipak i uspjeli su.

MARIJA MAGDALENA: Po njihovom sudu On nije dosta poštivao zakon, previše je ljubio siromahe i sve one, koji trpe i uzdišu, sve one, koji su posrnuli i pali, grešnike... *(lagano, oborivši glavu)* i grešnice. *(Stanka. Magdalena se zamislila, kao da joj je neka slika još pred očima...)* A On je znao praštati, znao je pružati ruke palima, da ih podigne!

(U daljini desno zaore trublje Hrama.)

SALOMA: *(obazre se prema Hramu.)* Slušajte, srebrne trublje najavljuju jutarnje žrtve. *(Ustane i pođe u pozadinu lijevo, pa se zagleda u daljinu desno.)*

MARIJA KLEOFINA: *(ide i ona za njom.)* Da, sunce je već granulo. Gledaj, kako se zlatni krov Hrama žari kao tisuću plamenova, a bijeli mramor stijena cakli se kao snijeg na planini... *(Sunce polagano prodire na pozornicu.)*

SALOMA: *(sve više uranja u sliku, sunce je svu obasjava.)* Čuješ li, kako mirišu aloji? Rascvali su se, puna ih je dolina...

MARIJA KLEOFINA: Kako veselo cvrkuću ptičice! Kao da hoće svima doviknuti: veselite se, proljeće je tu!

SALOMA: *(obuzeta radošću proljetnog jutra zagrli Mariju.)* Divna li jutra, Marijo, nakon tmurnih dana što smo ih proživjeli!

MARIJA MAGDALENA: *(kroz svo ovo vrijeme ostala je nepomično sjediti. Ne osvrćući se govori tiho i duboko.)* Salomo,

sjeti se, da Isus ne vidi više te ljepote, ne budimo nezahvalne, ljubimo nakon smrti Onoga, koji nas je toliko ljubio za života. Idimo grobu. *(Ustaje.)*

MARIJA KLEOFINA: *(vraća se i uzimlje svoju žaru.)* Da, idimo grobu.

SALOMA: *(isto tako.)* Jeste li vi pomislile, tko će nam odvaliti kamen s groba?

MARIJA MAGDALENA: Naći ćemo možda na grobu Josipa iz Arimateje, Nikodema ili kojeg učenika.

SALOMA: Ali ako oni ne budu tamo?

MARIJA KLEOFINA: Pokušat ćemo složnim silama da same odvalimo kamen.

MARIJA MAGDALENA: Zazovimo Gospoda, sestre, on će nam pomoći. *(Uputi se lagano lijevo moleći.)* K tebi podižem dušu svoju, Gospode i Bože moj!

(Izlaze lijevo.)

MARIJA KLEOFINA I SALOMA: *(iza pozornice)* U Tebe se uzdam, ne daj da se osramotim; ne daj da se vesele nada mnom neprijatelji moji.

MARIJA MAGDALENA: *(glas joj se pomalo gubi u daljini.)* Pogledaj na me i smiluj se meni, jer sam osamljen i siromah...

PRIZOR DRUGI

REBEKA SAMA.

REBEKA: *(ulazi s desne strane dok se psalam gubi u daljini, šulja se oprezno po pozornici i zastane lijevo gledajući za ženama.)* Idu na grob Isusov. Zacijelo ne znaju, da smo mi zapečatili kamen i postavili stražu! Lijepo će ih vojnici dočekati! *(Za njima)* Ha, drage moje, ne ćete Vi izigrati veliko vijeće, ono na sve misli! *(Sjedne.)* Još u petak naveče pričao mi je muž, kako su svećenici zabrinuti, da ne bi tko ukrao tijelo Galilejčevo i tvrdio, da je uskrsnuo. »Naročito se onih žena bojimo,« rekao je. »One su ga pratile na Golgotu, kad su ga svi drugi ostavili, one bi i sad mogle učiniti ono, na što se drugi ne bi odvažili...« Ja sam mu nato ponudila, da ću ih ja uhoditi i nastojati da dođem u razgovor s njima... I tako vam je, drage moje, *(gleda opet za njima)* Rebeka već treći dan za petama! *(Ustaje.)* Jer i mene je za srce ujeo taj tesarev sin, kad se drznuo da javno pred narodom nazove mog muža licumjercem i pobijeljenim grobom! Čuvajte se dakle, prijatelji Galilejčevi! Dok sam ja tu, ne ćete vašeg raspetog varalicu proglasiti uskrslim prorokom! *(Hoće da ide lijevo.)*

PRIZOR TREĆI

REBEKA I AGARA.

AGARA : *(ulazi lijevo i tako se susretne s Rebekom.)* Mir s tobom, ženo !

REBEKA : I s tobom mir !

AGARA : Znaš li mi kazati, ženo, je li istina, da su ubili Isusa Nazarenca ?

REBEKA : Istina je. Njegovo tijelo zakopano je zauvijek u onoj pećini tamo dolje. *(Pokazuje rukom lijevo.)*

AGARA : *(uzbuđeno.)* U onoj pećini, veliš ?

REBEKA : Da, zašto si tako uzbuđena ?

AGARA : *(zbunjeno.)* Jer... ondje... noćas...

REBEKA : *(nemirno.)* Što se to dogodilo ? Govori !

AGARA : Kad sam sinoć stigla iz Kariotha, nađoh gradska vrata zatvorena, bila je već noć. Povratih se dakle natrag i zaklonih se u borovu šumicu, što se prostire nedaleko Pilatova ljetnikovca. Tu sam našla malu špilju i zavučem se u nju, da se odmorim. Spavala sam zacijelo već jako dugo, kad me najednom probudi strašna lomljava : nesamo moja špilja, već i čitav svijet drmao se i tresao, kao da će se raspasti. Otvorim oči : blještavo svijetlo obasjavalo je nebo. Preplaših se i ostadoh nekoliko časaka mirno u kutu mog zakloništa : potres lagano prestane, a i svijetlo je iščezavalo. Kad sam mislila, da mi više ne prijeti nikakva opasnost, iziđem iz špilje i opazim tamo dolje u daljini čovjeka kako lebdeći u zraku prolazi dolinom : bio je okružen neobičnim svijetlom, a pratilo ga je nekoliko drugih ljudi odjevenih u haljine bijele kao snijeg.

REBEKA : *(zabrinuto.)* Kakav je bio taj čovjek ?

AGARA : Nijesam dospjela da ga bolje promotrim, jer uto začuh korake. Tek što sam se zaklonila iza jednog bora, projuri u sav trk kraj mene rimski vojnik. Nije imao ni štita ni koplja ni kacige, a kleo je svojim jezikom kao bijesan.

REBEKA : *(bijesno.)* Napali su stražare i oteli su ga !

PRIZOR ČETVRTI

REBEKA, AGARA I MARIJA MAGDALENA.

MARIJA MAGDALENA : *(ulazi lijevo tužna i zaplakana.)* Žene, žene, recite mi, znate li možda vi, gdje su metnuli tijelo mog Učitelja ?

REBEKA : Kakvog učitelja ?

MARIJA MAGDALENA : Isusa Nazarenca ! Grob gdje smo ga položili, otvoren je, tijela je nestalo !

REBEKA : Podmukli lopovi, razbili su pečate !

MARIJA MAGDALENA : Zar su to farizeji učinili ?

REBEKA : Ti okrivljuješ farizeje ! Okrivi radije njegove učenike.

MARIJA MAGDALENA : *(začuđeno.)* Učenike ? To nije moguće ! Tko si ti dakle ?

REBEKA : Tko sam ja ? Što te briga ! — Kako je propeti varalica za života »prorekao«, da će uskrsnuti treći dan nakon smrti, to su Petar, Jakov, Ivan, Andrija i ostali odlučili da ukradu tijelo i svoju su nakanu eto ostvarili. To je mnogo važnije nego li tko sam ja !

MARIJA MAGDALENA : Ženo, ti se varaš, učenici to nijesu učinili, previše se boje ! Farizeji su nam oteli tijelo našeg Isusa !

REBEKA : *(prezirno.)* Što će farizejima tijelo vašeg Isusa !

MARIJA MAGDALENA : Naš je Isus bio dobar, blag i svet, naš je Isus bio nevin, i sam Pilat priznao je to ! A vaši farizeji imaju krv na rukama i trulež u srcu, vaši su farizeji licumjerci, naš im je Isus to u lice rekao ! *(Ode desno.)*

PRIZOR PETI

REBEKA I AGARA.

REBEKA : *(Agari, koja hoće da ide za Magdalenom.)* Ženo, kamo ćeš ?

AGARA : U Jerusalim.

REBEKA : Zašto ?

AGARA : Da potražim sina.

REBEKA : Tko je tvoj sin ?

AGARA : Juda iz Kariotha.

REBEKA : *(iznenađeno.)* Juda, učenik Isusov ?

AGARA : Da, onog Isusa, koga ste vi propeli !

REBEKA : I pravo smo učinili.

AGARA : Moj dobri susjed Eleazar ispričao mi je povrativši se sa vazmenih svečanosti, što se događa u Jerusolimu. U strahu za svoje dijete krenula sam odmah ovamo, ali na putu rekoše mi ljudi, koje sam srela, da učenike ne progone.

REBEKA : *(za se.)* Judina majka! To je otkriće! *(Njoj.)* A čemu da tko uznemiruje siromašne ljude, koje je Nazarenac zaveo, naročito vašeg sina ?

AGARA : Zašto baš njega ističete ?

REBEKA : Jer je on otišo od Isusa. Taj je Galilejac svaki dan obećavao onima, koji su ga slijedili, najviše časti u nekom kraljevstvu, koje je, kako govoraše, htio da osnuje. Tim obećanjima i čudesima, što ih je pomoću Belzebuba tvorio, uspio je da zavara narod i učenike, ali Juda se nije dao vući za nos do kraja i kad je vidio, da Isus ne može ispuniti ono, što je obećavao, udaljio se od njega.

AGARA : Ali kad je koncem mjeseca Kislena došao u Karioth, uvjeravao nas je, da je Isus vrlo velik prorok.

REBEKA : Tako velik, da nije mogao osnovati ni kraljevstvo, što ga je naviještao. Tvoj će ti sin govoriti malo drukčije, kad ga vidiš.

AGARA : Znaš li ti, gdje je on ?

REBEKA : Ne znam : potražit ćemo ga, ali prije svega treba da se odmoriš. Rekla si, da dolaziš iz Kariotha ? Mora da si jako umorna ?

AGARA : Pa i jesam malo.

REBEKA : Imaš li što za hranu ?

AGARA : U tom zavežljaju imam nekoliko suhih smokava i koricu hljeba.

REBEKA : To nije dovoljno. Imaš li barem novaca ?

AGARA : Četiri drahme i tri asa.

REBEKA : Samo četiri drahme! Ti dakle ne znaš, da je nakon vazmenih blagdana hrana ovdje jako skupa ?

AGARA : Znala sam, ali... siromašna sam.

REBEKA : Siromašna si, uzmi dakle. *(Pruža svoju kesu Agari.)* Jehova će mi platiti.

AGARA : *(uzmakne.)* Ne... hvala... Previše si darežljiva!

REBEKA : *(tura joj kesu u ruke.)* Uzmi, kad ti kažem!

AGARA : Hvala. Nek Gospodin izlije na te obilje sreće i blagoslova!

REBEKA : Kad me budeš trebala, ići ćeš u predvorje Hrama i pitati za stan Rubena...

AGARA : Rubena, bogatog draguljara ?

REBEKA : Da, ja sam Rebeka, njegova žena...

AGARA : Ti si njegova žena! Ali zašto si se udostojala da baciš pogled na mene sirotu ženu ?

REBEKA : Zato što si ti noćas bila svjedok vrlo važnog događaja, koji moraš ispričati članovima velikog vijeća.

AGARA : Ja... pred velikim vijećem ?!

REBEKA : Da, ti, jer si samo ti vidjela, kako su učenici napali na vojnike i oteli tijelo Isusovo.

AGARA : Ali...

REBEKA : *(prekine je.)* Da, znam, za tebe je to neko čudo, za mene je naprotiv sve vrlo prirodno. Tebe je probudila grmljavina i sijevanje ; mi smo na to navikli od petka naveče. Ne znam, jesi li opazila, ali još sinoć bilo je nebo zastrto teškim crnim oblacima.

AGARA : To je istina.

REBEKA : Ljudi, što si ih ti vidjela, bili su učenici, koji su nakon napadaja na vojnike odnosili tijelo Isusovo. Bila je noć, a oni osvijetljeni sjajem bakalja, pa se tvojim očima pričinilo, da su odjeveni u blistavu bjelinu...

AGARA : To je moguće...

REBEKA : To je istina, nesumnjiva istina, i tvoja je dužnost da dođeš danas pred prvake Izraela te da im izjaviš, kako si vidjela učenike...

AGARA : *(oklijevajući.)* Ali ako su to ipak farizeji učinili ?

REBEKA : Ti govoriš kao ta luda, koja je bila tu maločas. Isključeno je, da bi farizeji počinili tu otmicu. Njima je naprotiv išlo u račun da Isus ostane u grobu kao dokaz da ne može uskrsnuti. Kako dolaziš na to, da bi oni napali vojnike. koje su sami ondje postavili ?

AGARA : Zbilja, sve je jasno. Ići ću pred veliko vijeće.

REBEKA : Konačno prepoznajem u tebi majku Judinu : poput njega ne oklijevaš ni ti kad imaš da izvršiš kakvu dužnost. Ja te ostavljam načas, idem do groba da vidim, što se tamo zbiva. Kad se vratim, doći ćeš za mnom, ja ću obavijestiti muža, vijeće će bit sazvano, i ti ćeš ispričati, što si vidjela. Kroz to vrijeme ja ću naredit slugama, da potraže tvog sina. Do viđenja! *(Ode lijevo.)*

PRIZOR ŠESTI

AGARA SAMA.

AGARA : *(Čim je ostala sama, sjedne brže bolje na kamen, otvori kesicu i istrese sadržinu na koljena.)* Zlato ! zlato ! ! dala mi je zlata ! ! ! *(broji pod glas, a onda podigne glavu.)* Četrnaest statera, ho, ho ! *(opet isto.)* Osam drahmi ! *(opet isto.)* Sedamnaest dinara i šest asa ! *(Sprema opet novac u kesicu.)* Ali to je čitav imetak, čitav imetak ! *(skrije kesu za pojas.)* Četrnaest statera ! Nikad još nijesam imala toliko novaca ! Al će moj jadni Šimun razrogačiti oči, kad mu to pokažem ! A Juda ? *(razmišlja.)* On možda ima još više novaca od mene ! I kako mi je to iznenada došlo ! Da sve to zaslužim, moram samo otići pred veliko vijeće i ispričati pripovijest, koja je konačno možda i istinita !...

PRIZOR SEDMI

AGARA, VERONIKA.

VERONIKA : *(dotrči usplahirena s desna.)* Ženo, ženo, reci mi, je li istina, da su odnijeli tijelo mog Isusa ?

AGARA : *(hladno.)* Ljudi vele.

VERONIKA : *(začuđeno.)* Ljudi vele ! A vas to ništa ne uzbuđuje ?

AGARA : Što bi se uzrujavala za tijelo jednog propetoga ?

VERONIKA : *(ogorčeno.)* Ali taj propeti, to je Isus !

AGARA : Isus, koji je prevario narod.

VERONIKA : Ne, već je umro zato, što vam je svima i svuda govorio istinu !

AGARA : Tvrdio je, da će bit kralj, pa nije.

VERONIKA : On jest kralj. Nijeste ga razumjeli. »Moje kraljevstvo«, rekao je, »nije od ovoga svijeta«, i radi toga dok je živio nije bio kralj, ali sad je kralj, kralj onih, koji trpe, onih koji plaču, onih koji gladuju i žeđaju !

AGARA : *(porugljivo.)* Krasan kralj !

VERONIKA : *(plane.)* Ženo, ne smij se tako ! Ah, da si ga ti vidjela kad je išao na Golgotu, i ti bi ga oplakivala kao i ja !

AGARA : *(radoznalo.)* Ti si ga dakle vidjela ?

VERONIKA : Da, vidjela sam Ga slomljena od umora i muka, kad su ga one zvijeri udarale nogama i šakama ; vidjela sam ga, kad se spotaknuo o kamenje na putu i pao kao mrtav

pod težinom križa i vidjela sam vojnike kako se baciše na Njega kao gavranovi na lješinu, sileći ga da ustane i da ide, bijući ga batinama gore nego živinu !

AGARA : *(užasnuta.)* Oh !

VERONIKA : Nitko nije dizao glas za njega, i kad vidjeh njegovo bijedno lice obliveno krvlju i znojem i okaljano prašinom, poletjela sam usprkos krvnika i obrisala maramom lice mog Isusa. Crte Njegove utisnule su se na bijelome platnu, bila je to njegova zahvala... O gledaj, gledaj taj dragocjen dar, od kog se ne ću dijeliti dok sam živa ! *(Vadi iz njedara i pokazuje Agari ubrus sa svetim Licem.)*

AGARA : *(dirnuta.)* To je on ! Isus ! Prorok !

VERONIKA : On !

AGARA : Kralj...

VERONIKA : Onih, koji trpe...

AGARA : Oh, te rane ! tu, na čelu, na licu ! Oh, ta krv ! Je li ga takva vidjela majka ?

VERONIKA : Vidjela ga je čak na križu i sve je podnijela, a učenik ju je Ivan tješio.

AGARA : A ostali učenici ?

VERONIKA : Razbježali su se, dok je jedan nesretnik između njih na izdaju predavao Učitelja neprijateljima.

AGARA : *(nemirno.)* Što je učinio ?

VERONIKA : Ah, taj je teško sagriješio ! Isus ga je ipak do kraja ljubio, a on nesretnik ode k farizejima, koji su tražili način da uhvate Isusa, ponudi im se i reče : »Što ćete mi dati, ako vam ga izdam ?« Dadoše mu trideset dinara, i gadni ugovor bi sklopljen. Kad je pao mrak, izdajica uze sa sobom nekoliko svećeničkih sluga i pođe na Maslinsko brdo, kamo se Isus bijaše povuko s ostalim učenicima. Putem su sluge pitali tu crnu dušu : »Kako ćemo prepoznati među ostalima Isusa, kad ga nijesmo nikada vidjeli ?« A on im reče, neka se sakriju, dok on ode i poljubi nekoga : »Koga poljubim, taj je, držite ga !«

AGARA : *(požudno sluša pripovijedanje Veronike upilјivši oči u nju.)* Ne, to nije moguće !

VERONIKA : Nažalost je to istina i te kako ! Nesretnik je učinio, što je rekao, ali kad je sutradan doznao, da je Isus osuđen na smrt, pođe k farizejima i reče im vraćajući trideset dinara : »Prodao sam krv pravednu !«

AGARA : *(kao da se riješila neke more.)* Ah, znala sam ja !...

VERONIKA: »Što nas briga!« odvratiše mu oni, a on onda baci kesu i potrči k Maslinskom vrtu, k mjestu svog zločina.

AGARA: *(uzbuđeno.)* A onda?

VERONIKA: A onda... *(uzme za ruku Agaru, vodi je u pozadinu i pokazuje joj lijevo.)* Dođi ovamo; vidiš li tamo dolje iza Cedrona onu vijugavu stazu?

AGARA: Vidim.

VERONIKA: Na kraju te staze stablo je, a pod tim stablom crna tačka. Ta crna tačka ljudsko je tijelo, ondje se objesio Juda!

AGARA: *(krikne od silnog bola.)* Juda! Juda! moje dijete!!!

VERONIKA: *(ustukne preplašeno.)* Judina majka!

AGARA: *(očajno.)* Ne, ne, to nije on, on to nije učinio! On nije mrtav! Ti se varaš, ženo, to je drugi Juda, moj sin bio je iz Kariotha!

VERONIKA: Onda je... uistinu on!

AGARA: *(izvan sebe.)* Šuti, šuti, ne ponavljaj više toga, ti lažeš, ti klevećeš moje dijete, on nije kadar da učini to, za što ga okrivljuješ!

VERONIKA: Jadna ženo, umiri se!

AGARA: Da se umirim! Reci mi dakle, da moj sin nije mrtav!

VERONIKA: Ipak... *(ušuti.)*

AGARA: Ah, ne ćeš! Idi, idi! Tvoja mi je prisutnost odvratna, ja te mrzim! *(Veronika preplašeno iziđe desno.)*

PRIZOR OSMI

AGARA SAMA.

AGARA: *(Još uvijek van sebe.)* Uh, ta ženska! Kakva drskost! Usuditi se da kaže to jednoj majci! Što sam joj skrivila? *(Sjeda, umiri se malo i razmišlja.)* A ipak... zašto bi me prevarila... ispričala mi je to posve prirodno... bila sam nepravedna spram nje! *(Bolno nakon stanke.)* Dakle je istina, istina je: moj je sin mrtav! Izdajica i samoubojica... Zar je to moguće? Jao, svijest me ostavlja... Gospode, gdje sam?.. Bože, pomozi mi, utješi jadnu majku... Što govorim? Da se utješim? Ne, nikada! Meni ostaje samo smrt... ja moram da umrem... kao i moj Juda! *(U velikoj boli i očaju pruža ruke prema pozadini.)* Ja idem k tebi, sine moj, idem da te još jednom poljubim pa da umrem kraj tebe! *(Hoće da iziđe lijevo.)*

PRIZOR DEVETI

AGARA I MARIJA.

MARIJA: *(unišla je desno već kod riječi: »Meni ostaje samo smrt.« Prošla je lagano pozornicom i kad Agara hoće da iziđe, ne opazivši je, Marija joj metne ruku na rame. Govori blago ali odlučno.)* Ženo!

AGARA: Što hoćeš? Pusti me!

MARIJA: Hoću, da ostaneš tu!

AGARA: Ne, ne, ja idem da umrem!

MARIJA: Ti ne ćeš umrijeti!

AGARA: *(otme joj se srdito.)* Kakvim pravom govoriš tako, strana ženo? Znaš li ti uzrok moje boli?

MARIJA: Znam.

AGARA: Zar ti nijesi nikad okušala boli, što ih trpi majka, kad izgubi dijete?

MARIJA: Okušala sam ih...

AGARA: Slušaj, ženo, slušaj! Imala sam sina, bio je mio, lijep, mudar. Vidim ga još kad je bio malo dijete, kako je trčao po vrtu loveći leptire i ispunjao čitavu kuću svojom veselom cikom i igrom!... A kasnije je u sinagogi čitao i tumačio svete knjige bolje nego li njegovi saučenici; bio je za mene i za mog jadnog Šimuna tračak sunca, koji je krasio srećom naš skromni život! *(Pograbi se za glavu i klone plačući na kamen lijevo.)*

MARIJA: *(stoji nad njom. Jednu ruku položila je na Agarino rame, drugom se primila za grudi. Na krasnom licu čita se velika bol, ali i neograničena predanost. Govori tiho i neizrecivo nježno.)* I ja sam imala sina, koga sam po čudu rodila. Bio je najljepši među djecom ljudskom, na licu mu sjala blagost, dobrota, nevinost. Volio me neizrecivo i s najvećim je veseljem ispunjao svaku moju želju. Kao dječak igrao se na livadi s golubicama i jaganjcima, kao mladić pomagao je mom bijednome drugu u njegovu drvodjelskom poslu. Od jutra do mraka radio je, i kad je pod njegovim vještim prstima pila škripala u radioni, ja sam uzimala vreteno, sjedala do njega i predući motrila sam njegovu divnu glavu ovjenčanu tamnom kosom. Radio je kao da obavlja neki nadnaravni posao, a velike i duboke njegove oči sjale su ljepše nego Danica u proljetnoj noći... Gledala sam ga i osjećala se sretnom što sam majka takova sina...

AGARA: *(podigne glavu.)* I on više ne živi?

MARIJA: *(bolno.)* Ne!

AGARA : Ali kad ga je bolest spopala, ti si barem mogla da ga njeguješ, bdila si nad njim i učinila sve, što si mogla, da ga spasiš. On nije umro kao moj u sramoti !

MARIJA : Umro je prezren od svakoga... jučer su ga raspeli među dvojicom razbojnika.

AGARA : *(krikne i ustane uzmaknuvši.)* Majka Isusova ! Marija ! ! !

MARIJA : Da, majko Judina !

AGARA : *(baci se na koljena pred Mariju.)* Oprosti, oprosti mom sinu i meni !

MARIJA : Ja praštam tvom sinu, ako mu je Bog oprostio !

AGARA : *(ustaje.)* Ako mu je Bog oprostio, veliš ? Zar da Bog oprosti takav zločin ? Ne, to ne može da bude... Moj je sin izgubljen...

MARIJA : Možda...

AGARA : Sigurno... Vidiš, da moram umrijeti. Kad joj sin umre, majka ne može da ostane na svijetu.

MARIJA : Majka mora živjeti, da oplakuje dijete ! Ako ona ode, tko će se sjetiti njega ? Tko će ga žaliti ? Tko će polaziti njegov grob i natapati ga suzama ?

AGARA : Ali ako je on zločinac ?

MARIJA : Majka mora živjeti, da popravi zlo, što ga je on počinio.

AGARA : Ali ja ću odviše trpjeti...

MARIJA : Da, trpjet ćeš, kao Isus, kao ja... Patnja iskupljuje zločine...

PRIZOR DESETI

MARIJA, AGARA, VERONIKA, SALOMA, MARIJA KLEOFINA.

(Veronika, Saloma, Marija Kleofina uniđu žurno desno i hite lijevo.)

SALOMA : *(opazi Mariju.)* Marijo ! *(Sve se okrenu.)*

MARIJA KLEOFINA : *(potrči k Mariji.)* Uskrsnuo je !

MARIJA : Bože, zar ste ga vidjele ?

SALOMA : Čim smo stigle grobu, opazismo, da je kamen odvaljen, a grob prazan te Magdalena pohiti odmah prijekim putem u grad, da javi Petru i Ivanu. A mi uniđosmo u grob i tek tada ugledasmo mladića u kao snijeg bijelim haljinama, gdje sjedi u kutu. Bio je to zacijelo anđeo poslan od Boga. On

nam reče : »Ne bojte se : vi tražite Isusa Nazarenca raspetoga. Uskrsnuo je, nije ovdje !«

MARIJA : On živi, moj sin živi ! *(Od uzbuđenja umalo je ne ostavi svijest, žene priskoče i posjednu je.)*

MARIJA KLEOFINA : I još je dodao anđeo : »Idite, kažite učenicima i Petru, da ide pred vama u Galileju ; ondje ćete ga vidjeti, kao što vam reče !«

MARIJA : *(ustaje.)* Kćeri moje, slavimo Gospodina, pjevajmo njegovu snagu i moć, jer je uzvisio Sina i skršio bezbožnike.

VERONIKA : Alleluja ! Idimo svugdje, na trgove i ulice, u palače i kolibe, idimo da javljamo veliku vijest.

SALOMA : Vikat ćemo svakome : Isus živi !

PRIZOR JEDANAESTI

PRIJAŠNJI I REBEKA.

REBEKA : *(ulazi desno.)* Isus je mrtav.

MARIJA : Tko to kaže ?

REBEKA : Ja !

SALOMA : Ti ! Ti si samo žena, a nama je anđeo navijestio njegovo uskrsnuće.

REBEKA : Anđeo ili možda čovjek — ili đavo. Prestanite da se nadate, jadne žene, Isus je mrtav i zauvijek mrtav !

MARIJA : *(za se.)* Gospode, daj mi snage...

REBEKA : Ha, vi ste vjerovale u tu nemoguću stvar, vjerovale ste u uskrsnuće ! Ja dolazim da vam otvorim oči. Ja znam, da je tijelo Isusovo ukradeno iz groba !

PRIZOR DVANAESTI

PRIJAŠNJI I MARIJA MAGDALENA.

MARIJA MAGDALENA : *(uleti s lijeva.)* Uskrsnuo je !

REBEKA : Opet to !

MARIJA MAGDALENA : *(motreći Rebeku.)* Ah, ja te poznajem, ženo ; da, uskrsnuo je !

REBEKA : *(porugljivo.)* Zacijelo ti je to anđeo javio...

MARIJA MAGDALENA : Ne, ja sam vidjela Isusa živa !

REBEKA : Ti si vidjela Isusa ?

MARIJA, AGARA I OSTALE : Ona je vidjela Isusa !

MARIJA MAGDALENA : Da, vidjela sam ga, veselite se ! Kad sam javila Petru i Ivanu, dođoše i oni sa mnom grobu.

Vidješe, da je grob prazan i odoše začuđeni i smeteni. Vas više nije bilo tamo. Stadoh plačući kraj groba, kad najednom opazim dva mladića u bjelini, gdje sjede unutri, i jedan me upita : »Ženo, što plačeš ?« »Uzeše Gospodina mojega, i ne znam, kamo ga položiše« odgovorih im ja. U to začujem za sobom korake, okrenem se i ugledam čovjeka, koji me nagovori : »Ženo, što plačeš ? Koga tražiš ?« A ja misleći, da je vrtljar, rekoh mu : »Gospodine, ako si ga ti uzeo, kaži mi, gdje si ga metnuo, i ja ću ga uzeti.«

REBEKA : Kakva je to pripovijest, Gospode Sabaote !

MARIJA MAGDALENA : Istina je to, ženo ! Taj me čovjek nato pogleda i reče ljubazno i milo : »Marijo !« Ah, tada mi se oči otvoriše, prepoznala sam Isusa, prepoznala sam glas Onoga, koji mi je oprostio. Kriknuh : »Učitelju moj!« i poletih k njemu, da mu ogrlim koljena.

REBEKA : *(smijući se.)* Ha, ha, ha, ta je uzela vrtljara za Isusa !

MARIJA MAGDALENA : Ne, vidjela sam Isusa, bio je živ baš kao i onda, kad ste ga uhvatili, da ga ubijete. Vidjela sam ga, reći ću to narodu, reći ću farizejima...

REBEKA : Ti hoćeš da prevariš narod i farizeje, stoga ću ja, kad odeš pred njih, doći za tobom s jednim svjedokom, koji je vidio, kako su učenici napali stražu groba i odnijeli tijelo Isusovo.

AGARA : A taj sam svjedok ja.

VERONIKA : Majka Judina !

SALOMA, MARIJA MAGDALENA, MARIJA KLEOFINA : Majka Judina ?

MARIJA : *(Agari.)* Ženo, što radiš ?

AGARA : Ne boj se, Marijo, ne dršćite, žene. Da, ja sam majka izdajice, ali ja ne ću nikoga izdati ! Ja ću popraviti. Rebeko, ženo farizeja Rubena, ja te prezirem, jer si ti počinila veći zločin nego li moj sin.

REBEKA : *(bijesno.)* Šuti, zmijo !

AGARA : *(mirno.)* Rebeko, ženo farizeja Rubena, ja te prezirem, jer si me prevarila, jer si mi zatajila smrt moga djeteta, da se možeš poslužiti sa mnom, kao što ste se s njime poslužili. Htjela si da odem lažno svjedočiti pred veliko vijeće i dala si mi za to zlata, evo ti ga ! *(Baci kesu pred Rebeku, ova se prigne.)* Da, prigni se do zemlje, to te i spada !

REBEKA : Ženo, dosta je uvreda !

AGARA : Dosta je istine, reci radije. A sad idi, idi da javiš svojim gospodarima, kako ću ja, kad stupim pred njih, vikati, da je Isus uskrsnuo !

REBEKA : Mi ćemo te smrviti !

MARIJA MAGDALENA : Mi ćemo je braniti !

REBEKA : Mi ćemo i vas uništiti !

MARIJA MAGDALENA : Ništa drugo ne umijete da radite, znate samo da dajete smrt. Ali Isus, On će nam dati ž i v o t !

REBEKA : Vidjet ćemo to još ! *(Ode bijesno desno.)*

PRIZOR TRINAESTI

PRIJAŠNJI BEZ REBEKE.

MARIJA : Da, vidjet ćemo ! Kćeri moje, veselite se ! Isus slavi slavlje, Njegovo kraljevstvo dolazi, mi smo Njegovi prvi podanici ! Sutra će narodi gledati u Njemu svoga kralja ! *(Stojeći napo okrenuta prema pozadini pruža u zanosu ruke k Golgoti. Sunce je tek sada ispunilo svu pozornicu i oblilo punim sjajem Mariju.)* Gledajte, gledajte onamo, On lebdi nad križem, smiješi se i gleda nas !

AGARA : *(padne na koljena.)* Ja ga vidim : On oprašta !

SALOMA : *(padne s ostalima na koljena.)* Ja ga vidim : blagoslivlje !

MARIJA : Gledajte, narodi hrle k Njemu !

MARIJA MAGDALENA : *(klečeći.)* Perzijanci, Skiti, Grci i Rimljani !

VERONIKA : *(klečeći.)* Carevi, kraljevi, bogataši i prosjaci !

MARIJA : Čujete li njihov glas ?

MARIJA KLEOFINA : *(klečeći.)* Kliču, pjevaju, mole !

MARIJA : Gle, Isus ostavlja križ i uzlazi na nebo !

MARIJA MAGDALENA : Pjesme anđela pridružuju se glasovima zemlje, slušajte : »Otvorite se vrata vječna, da uđe kralj slave !«

SALOMA : Alleluja ! *(Sagiba se duboko.)*

AGARA : Alleluja !

MARIJA : Hosanna ! Uskrsnuo je Gospodin, kako reče ! Hosanna !

SVE : Hosanna !

ZASTOR PADA

KONAC

ZBIRKA BIRANIH GLUMA ZA ŠKOLE, ZAVODE, DRUŠTVA IT.D.

U ovoj zbirci, koju pokrenuše dva naša zaslužna nakladnika, Društvo sv. Jeronima i Narodna Prosvjeta izašla su u prva dva mjeseca 1932. ove nove glume:

MALI PTIČARI

Napisao prof. *Jagić*, uglazbio prof. *Lederer*

Igra s pjevanjem u jednom činu. Samo 4 lica i to dva dječaka 6 do 11 godina i dvojica malo odraslijih, koji glume stražara i načelnika. Događa se u šumi. Glumci (dječaci i stražar) pjevaju par kupleta, vrlo lakih i efektnih. Komadu su priložene tiskane note, koje može uvježbati svatko tko nešto vlada glazbom. Tehničkih poteškoća nema, kako je to lijepo istaknuto u uputi za izvađače.

Sadržaj je veseo i poučan, pa se gluma sama po sebi preporučuje svim školama, zavodima i omladinskim društvima. Ističemo, da je komad već mnogo puta prikazivan sa golemim uspjehom i u gradu i na selu i od muške i od ženske djece. Sigurno je da doskora neće biti zavoda ni škole, preko čije pozornice neće proći ova naša najbolja „djačka opereta".

DOĐI, IDI ZA MNOM

Napisao *Onip*, sa talijanskog preveo prof. *J. Herceg*

Evanđeoska gluma u dva čina. 7 muških lica. Događa se vrijeme Spasiteljevo na terasi jedne židovske kuće. Sadržaj je vanredno lijep, možemo bez pretjeravanja reći, prava umjetnina, a k tome vrlo efektan. To je priča o bogatom mladiću iz svetoga Pisma, koji se na pogled Spasiteljeve muke obraća. Lik Spasiteljev ne dolazi na pozornicu, ali prolazi ispred terase, te tako direktno sudjeluje u radnji. Komad prikladan za svako doba godine, a naročito za korizmu i uskrsno vrijeme. Poteškoća za izvedbu ima vrlo malo, a u opširnoj uputi, kojoj je priložena skica pozornice sadržani su za redatelja dragocjeni savjeti, koji će mu uvelike olakšati posao.

Ovo je drugo izdanje ove evanđeoske igre, koja je uvijek do sada doživjela velik uspjeh.

DVIJE MAJKE

Napisao *Esteve*. Sa francuskog preveo i obradio *V. Rabadan*

Što je „Dođi idi za mnom" za muške, to je ova gluma za ženske. I jedan i drugi igrokaz zbivaju se u Jerusalemu u isto gotovo vrijeme, onaj na terasi, a ovaj na ulici. Isti je broj lica (7 ženskih) i sličan sadržaj, koji na pozornici oživljava događaje, koji su se zbili u vezi sa smrti Spasiteljevom.

Izvedba nije teška. Komadu je dodana lijepa uputa o izvedbi. Ističemo, da se obje glume mogu vrlo lijepo igrati isto veče.

UKLETI HOTEL

Napisao *B. Rozmaitowsky*

Izvrsna lakrdija sa 8 lica, u jednom činu. Mjesto zbivanja je hotel. Prednost ovoga komada je u tome, što ga mogu igrati i muška i ženska lica a i mješovite uloge. Jednostavno se muški gosti pretvore u ženske goste, a muška posluga u žensku i stvar je gotova.

Mislimo da smo o ovoj glumi dosta kazali, ako rečemo da je to komedija, koja se može izvesti na svakoj pozornici i u svakom društvu, jer će se jednako svidjeti i u selu i u gradu.

Izlazi početkom ožujka.

PROGRAM IZDANJA „DRUŠTVENE POZORNICE"

„Društvena pozornica"

izlazit će redovito svakog mjeseca jedan (ili više) svezaka i to ovim redom:

Siječanj:	1932.	„Dođi, idi za mnom" — „Mali ptičari".
Veljača:	1932.	„Dvije majke".
Ožujak:	1932.	„Ukleti hotel".
Travanj:	1932.	Dvije Matijevićeve dječje igre — Zbirka monologa i kupleta (s notama!)
Svibanj:	1932.	Po jedna drama za muška i ženska lica.

Nadalje je u pripremi

izbor iz djela blagopok. s. Bernardine Horvat; „Repertoire" sa popisom prikladnih komada, uz oznaku broja lica, mjesta zbivanja, sadržaja i svega potrebnog, zatim priručnici o maski, režiji, inscenaciji itd.

Glavni dio edicija će za štampu prirediti g. *Vojmil Rabadan*, abs. phil., poznat po svojim uspjesima u nastojanjima oko nestručne pozornice, pa je to kao i reputacija obojice nakladnika jamstvo, da će Društvena pozornica izdati dovoljan broj gluma što veće odgojne i umjetničke vrijednosti, uvijek vodeći računa o potrebama naših društava, škola i zavoda. Na tu publiku računamo i o njezinu odazovu ovisi naš tempo izdavanja, pa zato sve interesente

POZIVAMO NA PRETPLATU

Pretplatiti se može na jednu ili više serija. Serije su ove

I. Glume za djecu.
II. Glume za odrasle, samo sa ženskim licima.
III. Glume za odrasle, samo sa muškim licima.

(Kod II i III serije će od vremena do vremena biti izdavane i besprijekorne glume sa po kojim licem drugoga spola. O tome će pretplatnici biti obaviješteni. Naročito ističemo, da ćemo u serijama I, II i III. posebnu pažnju posvetiti izdavanju **dobrih igara s pjevanjem,** koje se tako mnogo traže.)

IV. Niz najpotrebnijih priručnika.

Način pretplaćivanja:

Pretplatiti se može na pojedinu seriju ili sve ili više njih. N. pr. osnovne škole će se redovito pretplatiti na seriju I. i IV. pa će im se redovito poslati svaki svezak, koji spada u te serije.

Pogodnosti koje uživaju pretplatnici:

Pretplatnici: 1. Dobivaju tačne i brze obavijesti o svim novim edicijama. — 2. Dobivaju sve igrokaze uz sniženu cijenu, to jest uz 25 posto popusta. — 3. Pretplatnici se mogu obratiti na nas za informacije i savjete u pogledu izvedbe i opreme djela.

Sve narudžbe, prijave za pretplatu, upite i slično treba slati na adresu:

„DRUŠTVENA POZORNICA“
Zagreb, Kaptol 29 (Knjižara Narodne Prosvjete)

POPIS DRUGIH PRIKLADNIH IGROKAZA,

koji se mogu nabaviti kod
Knjižare Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29.

Drame samo za muška lica:

Marulić-Pavelić: „**PRIKAZANJE ZGODE IZ ŽIVOTA SVETOGA PAFNUCIJA**". Režijska uputa dra V. Deželića Ml., glazba dra B. Širole, 2 slike, 4 lica, statisti i zbor, Scena: špilja i krčma. Kostimi: historički . . . . „ 25.—

Tricard-Arens-Vukušić: „**GARCIJA MORENO**", tragedija u 5 činova. 16 lica i nekoliko statista. Dekoracije: trg (1. i 5.), radna soba (2. i 4.) i dvorana. Odijela suvremena. . . . . „ 9.—

Onip: „**DOĐI, IDI ZA MNOM**" (Društvena pozornica svezak 3.) . . . . „ 10.—

Matijević Pavao: „**RASIPNI SIN**" (Dr. poz. Sv. 1.) „ 8.—

Andlau: „**ZUAVI PIJA IX.**" Drama iz 1867. 3 čina u 10 slika. 14 glavnih lica i više statista. Oprema historička . . . . „ 10.—

Guesdon-Rabadan: „**VOJNIK**". Drama u 1 činu. 4 lica. Lagan i efektan komad. . . . . „ 8.—

Mladinić: „**TARSICIJE**". Tragedija u 3 čina. 15 lica. Dekoracije: 2 rimske sobe, cesta, katakombe. Kostimi: rimski . . . . „ 9.—

Lamot: „**ZA ZEMLJOM**" (Dr. poz. Sv. 2.) . . . . „ 10.—

Fraschetti-Rabadan: „**SILVESTROVO**". Fantazija u 1 činu. Vrlo zgodno za Staru i za Novu Godinu. 4 lica. Pozornica vrlo jednostavna. . . . . „ 6.—

Drame samo za ženska lica:

Guesdon-Rabadan: „**LUTKA**". 1 čin. 3 ženska lica i 1 vojnik, koji može biti preodjevena ženska. Dekoracija: koliba. Kostimi: bretonska nošnja „ 8.—

Esteve H. Abbe: „**DVIJE MAJKE**". (vidi Društvena pozornica svez. 5.) . . . . „ 10.—

Trauner: „**MUČENICE KRISTOVA, OPROSTI MI**". Starokršćanska drama u 5 činova. 8 lica. Statisti. Dekoracije: sobe, cesta, katakombe. Kostimi historijski. . . . . „

Fraschetti-Rabadan: „SILVESTROVO", prigodna aktovka za Silvestrovo, 4 lica. Oprema vrlo jednostavna . . . . Din 6.—

Bernardina Horvat: „BLAGOSLOV LJETA". Legenda u 1 činu. 3 starija ženska lica i desetak djevojčica. Dekoracija: otvoreno (polje, šuma, a mogu biti i jednostavni zastori). U prilogu glazbena pratnja s. M. F. Fosić . . . . „ 15.—

Komedije samo za muška lica:

Kočić P.: „JAZAVAC PRED SUDOM". Satira u 1 činu. 4 lica. Dekoracija: sudnica. . . . . „ 12.—

Rozmaitowsky: „UKLETI HOTEL" (v. „Društvena pozornica" sv. 6.) . . . . „ 15.—

Matijević Pavao: „ZAČARANO BLAGO". Šala u 1 činu. 12 muških uloga. Dekoracija: seljačka soba. . . . . „ 12.—

Houben: „PREVEJANCI". Lakrdija u 5 činova. Desetak glavnih lica i više manjih uloga. Dekoracije: tamnica, sajam, krčma . . . . „ 10.—

Matijević: „DVA GLUHA". 1 čin. 5 lica. Dekoracija: gostiona . . . . „ 10.—

BARUN TAMBURLANOVIĆ ilitï Pelda nerazumnoga potrošljivca". 1 čin. 9 lica. Izvrsna kajkavska komedija . . . . „ 10.—

Komedije samo za ženska lica:

Rozmaitowsky: „UKLETI HOTEL". (Društv. prizor svezak 6) . . . . „ 15.—

„STRPLJEN SPAŠEN", šala u 2 čina od nepoznatog autora, 20 lica. Dekoracije: sobe . . . . . . „ 12.—

„BOGATA TETKA", lakrdija u 3 čina od nepoznatog autora. 9 lica i nekoliko djece. Dekoracija: Soba . . . . „ 8.—

Sve ove kao i sve glume koje se nalaze bilo u čijem popisu mogu se naručiti kod

Knjižare Narodne Prosvjete,

Zagreb, Kaptol 29.